

B - 68

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI

A kereszténység elterjedése

A kereszténység elterjedése

2. Tabita halála

Ekkor történt, hogy Péter mindenhova elment, s így a Lidiában élő hívókhöz is eljutott. /Csel 9, 32/ Joppében élt ekkor egy Tabita nevű asszony. Ez egészen a jócselekedeteknek és az alamizsnálkodásnak szentelte magát. Éppen azokban a napokban megbetegedett és meghalt. Lemosták tehát és az emeleti teremben kiterítették. Mint-hogy pedig Joppé közel van Lidiához és a tanítványok meghallották, hogy Péter ott tartózkodik, két embert küldtek hozzá ezzel a kéréssel: "Ne sajnáld a fáradságot és jöjj el hozzánk!" - Péter erre velük együtt utnak indult. /Csel 9, 36 - 39/

3. Péter feltámasztja Tabitát

Amint megérkezett, fölvezették a felső szobába. Az özvegyek mind körülállták és sirva mutogatták neki azokat a köntösöket és ruhákat, amiket Tabita még életében készített számukra. Péter mindenkit kiküldött, azután térdre borulva imádkozott. Majd a halott felé fordulva kiáltotta: "Tabita kelj föl!" Erre az felnyitotta szemét a mikor meglátta Pétert, felült. Ő odanyújtotta kezét és felsegítette. Azután behívta a hiveket, meg az özvegyeket és átadta nekik az életre keltettet. Az eseménynek egész Joppében híre terjedt és sokan hivei lettek az Urnak. Péter pedig még meglehetősen sok ideig Joppében maradt egy Simon nevű timárnál. /Csel 9, 39 - 43/

4. Az Ur kioktatja Pétert a pogányok meghívására

Péter körülbelül a hatodik óra felé felment a tetőre imádkozni... mielőtt ennivalót készíttetek számára, elragadtatásba esett. Látta, hogy megnyílik az ég és valami lepedő féle ereszkedik le, négy csücskénél fogva a földre. Mindenféle állat... volt benne. "Rajta Péter, szólj hozzá egy hang, öld meg és egyél!" Szó sincs róla Uram, felelte Péter, hiszen sohasem ettem semmit közönségeset vagy tisztátalant." De a hang újból, másodszor is részólt: "Amit az Isten tisztává tett, te ne tartsd tisztátalannak!" Ez háromszor megismétlődött s végül a tárgy hirtelen felemelkedett az égbe. - Péter még azon tűnődött, mit jelenthet ez a látomás, amelyben része volt, mikor Kornéliusz küldöttei Simon háza után tudakolódva, megálltak a kapu előtt. Hangos szóval érdeklődtek, hogy Simon, másnéven Péter, ott van-e a szálláson. Amint tehát Péter a látomáson töprengett, azt mondta neki a Lélek: "Nézd, három ember keres téged. Azonnal menj le hozzájuk. Ne tétovázz, hanem menj el velük, mert én küldtem őket." Erre Péter lement az emberekhez és így szólt: "Én vagyok, akiket kerestek. Mi járatban vagytok?" - Betessékelte őket a házba és vendégül látta őket. Másnap velük együtt utnak indult. Néhány Joppéi testvér is velük tartott. /Csel 9, 23/

5. Péter Kornéliusz házában

Cezáreában lakott egy Kornéliusz nevű férfi, az Itáliainak nevezett zászlóalj századosa. Jámor és istenfélő ember volt egész háza népével együtt. Sok alamizsnát osztott ki a népek között és állandóan imádkozott Istenhez. Egyszer... egy látomásban tisztán látta, hogy az Isten angyala belép hozzá és megszólítja: "Kornéliusz!" "Imádságaid és alamizsnád felszálltak Isten színe elé s Ő megemlékezett róluk."

"Azért most küldj néhány embert Joppéba és hívasd ide Simont, másnéven Pétert. Ez egyhi bizonyos Simon timárnak a tenger parton fekvő házában vendégeskedik." A hirhozó angyal tétovázása után magához hivatott két cselédet és egy parancsnoksága alatt álló istenfélő katonát. Mindent elbeszéltek nekik s aztán elküldte őket Joppéba. /Csel 10 - 1-8/ Következő nap beértek Cezáreába. Kornéliusz már várta őket: rokonait és bizalmas barátait így egybehívta. Mikor Péter odaért, Kornéliusz elébe sietett és lábaihoz borulva hódolt előtte. Péter azonban felemelte őt és azt mondta: "Kelj fel, hiszen én is csak egy ember vagyok." - "Tudjátok, mennyire tilos a zsidó embernek, hogy idegenhez csatlakozzék vagy vele érintkezzék, nekem azonban Isten tudomásomra hozta, hogy egy ember sem nevezhető közönségesnek vagy tisztátalannak. Ezért ellenkezés nélkül eleget tettem a meghívásnak." /Csel 10 24 - 28/ Miután Kornéliusz elbeszélte neki az angyal szavait, Péter így kezdett beszélni: "Valóban el kell ismernem, hogy Isten nem személy válogató." Ellenkezőleg, bármely nemzethez tartozó ember kedves előtte, ha eltölti az Ő félelme és igaz tetteket visz végbe. Ő Izrael fiai előtt hallatta szavát, amikor békét hirdetett Jézus Krisztus által, aki a mindenség Ura. Ti tudjátok, hogy mi történt Galileától kezdve egész Judeában a János által hirdetett keresztség után s hogy miként kente fel Isten a názáreti Jézust Szentlélekkel és csodaerővel, s ez ahol csak megfordult jót tett és meggyógyította az ördögtől megszálltakat, mert vele volt az Isten. Mi tanúi vagyunk mindannak, amit a zsidók földjén és Jeruzsálemben tett. Őt ugyan keresztfára feszítették és megölték, de Isten harmadnapon feltámasztotta és nyilvánvalóan megmutatta, ha nem is az egész népnek, hanem az Isten által előre kijelölt tanuknak, vagyis nekünk... Ő megparancsolta nekünk: hirdessük a népnek és bizonyítsuk, hogy Ő az, akit Isten elevenek és holtak birájául rendelt. /Csel 10 34 - 42/ - Péter még ki sem mondta ezeket a szavakat, mikor a Szentlélek leszállt mindazokra, akik a beszédet hallgatták. A zsidó - keresztények, akik Péterrel együtt érkeztek oda, csodálkoztak, hogy a Szentlélek ajándéka a pogányokra is kiárad. Hallották ugyanis, hogy nyelveken beszélnek és magasztalják az Istent. "Meg lehet tagadni azoktól a keresztségét, szolgált meg ekkor Péter, akik éppen úgy elnyerték a Szentlelket, mint mi?" Elrendelte tehát, hogy keresztteljék meg őket Jézus Krisztus nevében. /Csel 10 44 - 47/

6. Pétert angyal szabadítja ki

Ugyanebben az időben Heródes király lefogatta az Egyház néhány tagját, hogy ártson nekik. Így például Jakabot, János testvérét karddal kivégeztette. Mivel látta, hogy ez megnyeri a zsidók tetszését, ezt azzal tetézte, hogy Pétert is letartóztatta a kovásztalan kenyér ünnepének idején. Az volt a szándéka, hogy husvét elmúltával a nép elé vezetteti. Míg Pétert a börtönben fogva tartották, az egyház szüntelen könyörgött érte Istenhez. Mikor pedig Heródes éppen arra készült, hogy elővezetteti, azon az éjszakán Péter két katona között aludt kettős láncsal megbilincselve, az örök meg a kapu előtt tartották szemmel a börtönt. Ekkor hirtelen az Ur angyala jelent meg mellette, a helységet pedig fény árasztotta el, megütötte Péter oldalát és ezekkel a szavakkal ébresztette fel: "Kelj gyorsan!" Erre a bilincsek lehullottak a kezéről. "Vedd fel övedet és sarudat", parancsolta az angyal. Mikor ezt megtette az ismét megszólalt: "Vedd magadra köpenyedet és kövess engem!" Követte őt kifelé, de azt sem tudta, valóság-e az, amit az angyal művel. Ugy tűnt fel ugyanis neki, mintha látomást látna. Áthaladva az első, majd a második őrségen, a város felé nyíló vaskapuhoz jutottak. Ez magától kinyílt előtük. Kint végigmentek egy utcán, ekkor az angyal hirtelen eltűnt mellőle. Péter pedig magához térve felkiáltott: "Most már igazán tudom, hogy az Ur elküldte angyalát és kimentett Heródes kezéből, meg mindabból, amire a zsidó nép számított." /Csel 12, 1 - 11/

7. Péter bezörget Márk házába

Mihelyt kiismerte magát, Máriának, János, másnéven Márk anyjának házához sietett. Ide sokan egybegyültek imádkozni. Mikor zörgetett a bejárat ajtaján egy Rodé nevű szolgáló jött, hogy meg tudja, ki az. Amint ráismert Péter hangjára, örömeiben nem nyitotta ki a kaput, hanem beszaladt és elhíresztelte, hogy Péter áll a kapu előtt. "Elment az eszed, mondták neki. De az erősítgette, hogy úgy van. Erre megjegyezték: "Talán az angyal lehet." Péter meg váltig zörgetett. Mikor végre ajtót nyitottak, csodálkozva bámultak rá. Ő kezével intett, hogy hallgassanak, aztán elbeszélte, miképp vezette ki az Ur a börtönből. Végül azt mondta: "Jelentsétek ezt Jakabnak és a testvéreknek." Aztán utra kelt és más helyre távozott. /Csel 12, 2 - 7/

8. Szent Pál első hithirdető utja

"A szíriai Antiochiában, ahol Pál és Barnabás hirdették az igét..." a Szentlélek így intézkedett: "Rendeljétek Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre szántam őket." Erre bőjtöt tartottak és imádkoztak, majd rájuk tették kezüket és utra bocsátották őket. - Ők tehát a Szentlélektől küldve lementek Szeleukiába és onnan áthajóztak Cipruszba. Szalamiszba érve a zsidók zsinagógaiban hirdették az Isten igéjét... Bejárták Páfuszig az egész szigetet. /Csel 13, 2 - 6/

9. Elimászt vaksággal sujtja az Ur

... Szergiusz Paulusz helytartó ...magához kérette Barnabást és Pált, mert hallani kívánta az Isten igéjét. De Elimász, vagyis a varázsló - a neve ugyanis ezt jelenti - akadékoskodott, hogy eltérítse a helytartót a hittől.... Pál azonban rászégezte tekintetét és így kiáltott: "Te minden csalárdsággal és álnoksággal terhes ördög fia, te minden igazság ellensége, hát nem hagyod abba az áskálódást az Ur egyenes útja ellen? Ezért most az Ur keze rádnehezedik: megvakulsz és egy ideig nem látod a napvilágot." Tüstént vak sötétség szakadt rá és botorkálva keresgélte, hogy valaki kezét nyujtsa neki. A történetek láttára a helytartó hívó lett. Mert egészen lenyűgözte az Ur tanítása. /Csel 13, 7 - 12/

10. Pál és Barnabás a pisidiai Antiochia zsinagógájában hirdeti az igét

Pál és utitársai Páfuszból a tengerre szállva Apomfiliai Pergébe jutottak.... Pergéből tovább utazva a pisidiai Antiochiába érkeztek. Egy szombati napon azután betértek a zsinagógába és helyet foglaltak. A törvény és a próféták olvasása után a zsinagóga előljárói hozzájuk küldtek ezzel a kéréssel: "Testvérek, ha volna néhány buzdító szavatok a néphez, csak beszéljete!" /Csel 13, 13 - 15/ - Ekkor Pál felemelkedett és kezével csöndet parancsolva beszélni kezdett: /Csel 13 - 16/ "Férfiak, testvérek! ...az üdvösséget hozó hír nekünk szól. Igaz, Jeruzsálem lakói és előljárói nem ismerték el Őt /Jézust/...bár semmi halálbüntetésre méltót nem találtak benne, Pilátustól mégis kivégzését követelték. Mikor pedig mindent elvégeztek, ami meg volt írva róla, levették a keresztfáról és sirba fektették. Isten azonban harmadnapon feltámasztotta halottaiból és Ő jó néhány napon keresztül megjelent azoknak, akik vele együtt mentek fel Galileából Jeruzselembe. Ezek most tanúságot tesznek róla a nép előtt." /Csel 13, 26 - 31/...Vegyétek tudomásul testvéreim, hogy őáltala a bűnök bocsánatát hirdetjük nektek. Mindattól, amitől Mózes törvénye által nem nyerhettétek el a megigazulást, Ő általa megigazul mindenki, aki hisz. /Csel 13, 38 - 39/

11. "...Pogányokhoz fordulunk"

Kifelé menet megkérték őket, hogy a következő szombaton is beszéljenek ezekről a dolgokról. /Csel 13 - 42/ - A következő szombaton aztán majdnem az egész város egybegyűlt, hogy hallja az Isten igéjét. Mikor azonban a zsidók meglátták a nagy tömeget, féltékenység fogta el őket és rágalmakat szórva akarták meghazudtolni Pál szavait. Pál és Barnabás azonban nyílt bátorsággal kijelentették: "Először nektek kellett hirdetnünk Isten igéjét. De mivel visszautasítottátok azt és nem tartjátok magatokat méltóknak az örök életre, most a pogányokhoz fordulunk. Az Ur ugyanis ezt a parancsot adta nekünk: A pogányok világosságává tettelek, hogy az üdvösségük légy egészen a föld végső határáig." - A pogányok ennek hallatára örvendezve magasztalták az Ur igéjét... Az Ur igéje így az egész vidéken elterjedt. A zsidók azonban... üldözést szítva Pál és Barnabás ellen, kiutasították őket arról a vidékről. Azok erre lerázták feléjük lábuk porát és Ikoniumba mentek. A tanítványokat pedig a Szentlélek öröme töltötte el. /Csel 13, 44 - 52/

12. Pál és Barnabás Lisztrában és Derbében hirdeti az igét

Lisztrában élt akkor egy ember, aki nem tudott a lábára állni. Béna volt ugyanis születésétől fogva... Ez hallgatta Pál beszédét, Ő pedig rátekintett és látta rajta, hogy elegendő hite van arra, hogy meggyógyuljon. Hangosan rákiáltott: "Állj egyenesen lábadra!" Az talpraugrott és járni kezdett. Mikor a tömeg látta, hogy Pál mit művelt... felkiáltott: "Istenek szálltak le hozzánk emberi formát öltve!" /Csel 14, 8 - 11/ ...Sőt a város előtt álló Jupiter templom papja birkákat és koszorukat hozatott a kapu elé és a tömeggel együtt áldozatot akart bemutatni. - Amint Barnabás és Pál apostol meglátta ezt, ruhájukat megszaggatva a tömeg közé rohantak: "Emberek, mit csináltok? - kiáltották. Mi is hozzátok hasonló emberek vagyunk s éppen azt hirdetjük nektek, hogy ezektől a bálványoktól térjete meg az élő Istenhez, aki az eget és a földet és tengert alkotta, s mindazt, ami csak bennük van." /Csel 14, 13 - 15/ Még ezekkel a szavakkal is alig bírták lecsillapítani a tömeget, hogy áldozatot ne mutassanak be nekik... Néhány zsidó azonban utánuk jött Antiochiából és Ikoniumból. Ezek a nép megnyerése után megkövezték Pált, majd abban a hitben, hogy meghalt, a városon kívülre vonszolták. /Csel 14, 18 - 20/

13. Pál megkövezik

....Megkövezték Pált.... de amikor a tanítványok köréje gyűltek, fölkeltek és bement a városba. Másnap aztán Barnabással együtt utra kelt Derbébe. Ebben a városban is hirdették az evangéliumot és sok tanítványt toboroztak. /Csel 14, 19 - 21/

14. A jeruzsálemi Apostoli zsinat

Néhányan, akik Judeából érkeztek oda, így tanították a testvéreket: "Ha nem metélkedtek körül Mózes törvénye szerint, nem üdvözülhettek." - Mivel pedig Pál és Barnabás élénken ellenkeztek és vitába szálltak velük, elhatározták, hogy Pál és Barnabás s még néhányan a többiek közül menjenek fel Jeruzsálembe az apostolokhoz és a presbiterekhez e vitás kérdés ügyében. /Csel 15, 1 - 2/ É Mikor megérkeztek Jeruzsálembe, az egyház, az apostolok és presbiterek szívesen fogadták őket. /Csel 15, 4/ ...A heves vitatkozás során Péter szólásra emelkedett: "Testvéreim! Tudjátok, hogy Isten már hosszabb ideje kiválasztott közületek, hogy a pogányok az én számból hallják az evangélium szavát és a hitre térjenek. A szíveket vizsgáló Isten kinyilvánította akarátát, mikor nekik épen úgy megadta a Szentlelket, mint nekünk és nem tett különbséget köztünk és köztük... mit kísértitek az Isten azzal,

hogy azt az igát akarjátok a tanítványok nyakába tenni, amelyet sem atyáink, sem mi nem birtunk elviselni? Ellenkezőleg, ami hitünk az, hogy Urunk Jézus "Krisztus" kegyelme által üdvözülünk és éppen ők is." - Erre az egész gyülekezet lecsillapodott, s meghallgatta Barnabást és Pált, amint elbeszélték, milyen sok csodás jelet művelt általuk Isten a pogányok között. - Mikor elhallgattak, Jakab szólalt fel: "...véleményem szerint nem kell háborgatni azokat, akik a pogányok közül tértek meg Istenhez." /Csel 15, 6 - 13 ; 19/ - Ekkor az apostolok és a presbiterek az egész egyházzal együtt elhatározták, hogy néhányat kiválasztanak maguk közül és Pállal meg Barnabással Antiochiába küldik őket... Ezt az írást küldték velük: "Az apostolok és presbiterek testvéri üdvözlétüket küldik az Antiochiában, Szíriában és Ciliciában élő, pogányok közül származó testvéreknek." /Csel 15, 22 - 23/ "A Szentlélek és mi magunk azt tartottuk helyesnek, hogy a következő szükséges dolgokon kívül semmi más terhet ne rakjunk rátok. Tehát tartózkodjatok a bálványoknak áldozott dolgoktól, a vértől, a fojtott állattól és a törvénytelen házasságtól." /Csel 15, 28 - 29/ Azok tehát utrabocsátásuk után lementek Antiochiába. Itt egybegyűjtötték a közösséget és átadták a levelet. Azok örömmel olvasták a vigasztaló sorokat. /Csel 15, 28 - 31/ Pál és Barnabás Antiochiában maradtak és a többiekkel együtt tanították és hirdették az Ur igéjét. /Csel 15, 35/

15. Pált látomásban Macedóniába hívják

Bizonyos idő múltán így szólt Pál Barnabáshoz: "Menjünk vissza és nézzünk utána, hogy megy a sorsuk a testvéreknek azokban a városokban, ahol hirdettük az Ur igéjét. Csel 15, 36/ - Barnabás Márk kíséretében Cipruszba hajózott, Pál viszont Szilást választotta... Bejárta Szíriát és Ciliciát ...eljutott Derbébe és Lisztrába is. "Itt találkozott egy Timotesu nevű tanítvánnyal." /Csel 15, 34 - 41; 16 1/ ... Így az egyházak megerősödtek a hitben és hiveik száma napról napra gyarapodott... Frígián és a Galaták földjén utaztak keresztül. "Itt új közösséget alapítottak a pogányok között." Végül Troászba mentek. Itf egy éjszaka Pálnak látomása volt: egy macedon férfi állt eléje ezzel a kéréssel: "Jöjj át Macedóniába és segíts rajtunk." /Csel 16, 5 - 9/ - Akkor Pál Szilással, Timoteussal és Lukáccsal átkelt a tengeren és Filippibe jutott.

16. Lidia megtérése

..... Szombaton kimentünk a kapun kívül a folyóhoz, mert sejtettük, hogy ott van az imádság helye. Letelepeltünk és beszélni kezdtünk a körénk gyűlt asszonyokhoz.... egy Lidia nevű istenfélő biboráros asszony.. háza népével együtt megkristelkedett. /Csel 16, 13 - 15/

17. Pál megszabadít egy rabszolganőt az ördögtől

Egy alkalommal, mikor az imaház felé tartottak, egy jó szellemtől megszállott leány jött velük szembe. Ez a leány jóvendöléseivel nagy hasznót hajtott gazdáinak. Pált követve így kiáltozott: "Ezek az emberek a Fölséges Isten szolgálói, akik az üdvösség utját hirdetik nektek." Ezt több napon át megismételte, Pált bántotta a dolog, ezért hátra fordult és rászólt a lélekre: "Jézus Krisztus nevében parancsolom, menj ki belőle." Ki is szállott belőle azonnal. /Csel 16, 16 - 18/

18. Pált és Szilást megvesszőzik

Amikor gazdái észrevették, hogy oda van a kereseti lehetőségük, megragadták Pált és Szilást és a forumra hurcolták őket, az előljárókhoz. A bírák elé állítva így vádolták őket: "Ezek az emberek zavart keltenek városunkban. Zsidók és olyan szokásokat hirdetnek, amelyeket mi római létünkre nem fogadhatunk el és nem követhetjük. "A nép is ellenük fordult, a bírák pedig...megvesszőztették őket." /Csel 16, 19 -23/

19. Földrengés a börtönben

A börtönőr lábukat kalodába szorította. Éjfél tájban Pál és Szilas zsoltárokat énekelve dicsérték az Istent, a foglyok meg hallgatták őket. Ekkor hirtelen olyan erős földrengés támadt, hogy még a börtön alapfalai is beleremegtek. Az ajtóktól mind felcsapódtak és mindenkiről leoldódtak a bilincsek. Mikor a börtönőr álmából felriadva látta, hogy a börtön ajtóit tárva nyitva állnak, kihuzta kardját és öngyilkosságot akart elkövetni, mert azt hitte, hogy a foglyok megszöktek. Pál azonban harsány hangon rákiáltott: "Ne tégy kárt magadban, hiszen mindnyájan itt vagyunk!" Az őt világosított, berohant és remegve borult Pál és Szilas lábához, majd pedig kivezette őket és ezt kérdezte: "Uraim, mit kell tennem, hogy üdvözljek?" Higgy az Ur Jézusban, felelték azok, így háza népével együtt üdvözlj." /Csel 16, 24 - 31/Ő pedig azonnal meg is keresztelkedett minden hozzátartozójával együtt. /Csel 16, 33/

20. Pált és Szilást szabadon bocsájtják

Reggel azután a bírák... ijedten hallották, hogy rómaiakról van szó. Odasiettek tehát s bocsánat kérések között kikisérték őket s egyben kérték, hogy hagyják el a várost. /Csel 16, 38 - 39/

- . - . - . - . - . - . -